

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 4/2020-188

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. marca 2020 v pléne zloženom z predsedu pléna Ivana Fiačana a zo sudcov Jany Baricovej, Ladislava Duditša, Libora Duľu, Miroslava Duriša, Rastislava Kaššáka, Jany Laššákovej, Miloša Maďara, Mojmíra Mamojku, Petra Molnára, Petra Straku, Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a Martina Vernarského o žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa čl. 136 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a § 226 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov o súhlas na vzatie do väzby sudcu Krajského súdu v Bratislave [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], takto

r o z h o d o l :

Ústavný súd Slovenskej republiky **n e d á v a s ú h l a s** na vzatie do väzby sudcu Krajského súdu v Bratislave [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], stíhaného ako obvineného na základe uznesenia prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o vznesení obvinenia č. k. VII/3 Gv 76/19/1000-57 z 9. marca 2020, v súvislosti so vznesením ktorého bola obmedzená jeho osobná sloboda zadržaním 11. marca 2020.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Žiadosť generálneho prokurátora Slovenskej republiky

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. marca 2020 doručená žiadosť generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podľa čl. 136 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a § 226 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o súhlas na vzatie do väzby sudcu Krajského súdu v Bratislave [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „dotknutý sudca“).

2. Podľa čl. 136 ods. 3 prvej vety ústavy ústavný súd dáva súhlas na vzatie do väzby sudcu a generálneho prokurátora.

3. Podľa § 226 ods. 1 zákona o ústavnom súde žiadosť o súhlas na vzatie do väzby sudcu je oprávnený podať ústavnému súdu generálny prokurátor.

4. Podľa § 227 zákona o ústavnom súde predseda ústavného súdu na základe žiadosti podľa § 226 bezodkladne zvolá plénum ústavného súdu, ktoré vec prerokuje a rozhodne, pričom umožní osobe, ktorej sa žiadosť týka, aby sa k nej vyjadrila.

5. Podľa § 228 zákona o ústavnom súde o žiadosti podľa § 226 rozhodne ústavný súd uznesením.

6. Podľa § 229 prvej vety zákona o ústavnom súde uznesenie ústavného súdu o žiadosti podľa § 226 nadobúda právoplatnosť dňom, v ktorom ústavný súd o tejto žiadosti rozhodol.

7. Podľa čl. 131 ods. 1 ústavy a § 7 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde rozhoduje ústavný súd o návrhu podľa čl. 136 ods. 3 ústavy v pléne.

8. V zmysle čl. V bodu 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 bola žiadosť generálneho prokurátora náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi JUDr. Ľubošovi Szigitimu.

9. Generálny prokurátor svoju žiadosť odôvodnil tým, že uznesením prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/3 Gv 76/19/1000-57 z 9. marca 2020 bolo dotknutému sudcovi vznesené obvinenie za zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že «**██████████** z pozície predsedu Krajského súdu v Bratislave v bližšie nezistený deň v mesiaci decembri roku 2016 v Bratislave v priestoroch jeho kancelárie na Krajskom súde Bratislava v súdnej veci spoločnosti Technopol Servis, a.s., Hurbanovo námestie 7, 811 03 Bratislava, IČO 35 700 840, povedal **██████████**, ktorý v uvedenej veci rozhodoval ako zákonný sudca, že „čo to s tým **██████████** povyvádzali, že to treba dať do poriadku v prospech **██████████**, že ho o uvedené požiadal advokát **██████████**, ktorý za ním prišiel na dovolenku do Rakúska“, teda **██████████** pôsobil na zákonného sudcu, aby konal v prospech jednej strany konania...».

V žiadosti sa ďalej konštatuje, že skutkové zistenia majúce oporu v tzv. usvedčujúcich dôkazoch subjektívneho charakteru (výpovede svedkov) i dôkazoch objektívneho charakteru (prepisy z mobilnej aplikácie Threema, zápisníc o vydaní vecí, zápisníc z domových prehliadok) deklarujú zákonnosť jednak začatia trestného stíhania a jednak vznesenia obvinenia na základe dostatočne odôvodnených právnych záverov, že páchatelom trestného činu je dotknutý sudca.

Generálny prokurátor vo svojej žiadosti uvádza, že sú splnené všetky zákonné predpoklady na to, aby ústavný súd udelil súhlas na vzatie do väzby, pretože existujú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku. Vo vzťahu k dotknutému sudcovi sa v podanej žiadosti k dôvodnosti väzby uvádza:

«Podobne ako u [REDAKOVANÉ], aj v tomto prípade na závažnosti konania obvineného pridáva jeho vtedajšie postavenie predsedu Krajského súdu Bratislava. Svedok [REDAKOVANÉ] vypovedal, že [REDAKOVANÉ] má konať najmä v prospech advokáta [REDAKOVANÉ]. S tým súvisí aj prvé konanie, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, kedy zo svojej pozície predsedu krajského súdu si dal privolať sudcu [REDAKOVANÉ] a povedal mu, aby v kauze Technopol „dal všetko do poriadku v prospech [REDAKOVANÉ]“. V tomto prípade treba objektívne dodať, že [REDAKOVANÉ] v danej veci konal v prospech [REDAKOVANÉ], resp. v neprospech [REDAKOVANÉ] a to účelovo a protiprávne. Napriek tomu ani táto skutočnosť neospravedlňuje sudcu [REDAKOVANÉ] z protiprávneho konania, keďže tento žiadal od zákonného sudcu, aby konal podľa jeho predstáv, čo je tiež neprijateľné. [REDAKOVANÉ] ako predseda súdu a dlhoročný sudca veľmi dobre pozná potreby dodržiavania sudcovskej nezávislosti, no svojim konaním sudcovskú nezávislosť hrubo porušil, kedy fakticky zneužil svoje postavenie a žiadal niečo, na čo nemal nárok. Pritom sa sám [REDAKOVANÉ] priznal, prečo tak koná, keďže uviedol, že ho na dovolenke v Rakúsku vyhľadal advokát [REDAKOVANÉ]. Je otázne, z akého dôvodu nezávislého predsedu krajského súdu môže iba tak osobne úmyselne vyhľadať s požiadavkami na protiprávne konanie nejaký advokát, no na túto otázku bude musieť odpovedať sám [REDAKOVANÉ]. Podobne ako prvé konanie, aj druhé, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, je veľmi podobné. [REDAKOVANÉ] vyhľadal opäť sudcu [REDAKOVANÉ] a žiadal od neho, aby ako podpredseda okresného súdu zistil podrobné informácie o konaní týkajúcom sa podnikateľa [REDAKOVANÉ] v snahe tomuto presadiť advokáta [REDAKOVANÉ] ako právneho zástupcu vo veciach, kde bol on, resp. jeho spoločnosti EKO- INVEST žalovaná bývalými zamestnancami. Podľa svedka [REDAKOVANÉ] chcel [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] získať týmto spôsobom od [REDAKOVANÉ] veľa peňazí. Svedok [REDAKOVANÉ] ďalej uvádza, že ho [REDAKOVANÉ] v tejto veci vyhľadal aj o nejaký čas neskôr, kedy od neho žiadal, aby z titulu svojej funkcie zabezpečil čo najrýchlejšie odoslanie dotknutých spisov na krajský súd, kde zrejme chcel využiť svoj vplyv na konkrétne rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania však vyplývajú aj iné podozrenia spojené s osobou [REDAKOVANÉ], ktoré bude musieť byť ďalej preverované. [REDAKOVANÉ] síce pred časom odstúpil z postu predsedu súdu, no na tomto súde pôsobí naďalej ako aktívny sudca a je možné konštatovať, že si tu jednak stále zachoval dostatočný vplyv, no najmä sa dostáva dennodenne do osobného kontaktu aj s inými sudcami daného súdu, ktorí rozhodovali v dotknutých konaniach. Je potrebné zabrániť takémuto kontaktu, ktorý je pre

políciu neodkontrolovateľný. Ak by bol obvinený ██████ vyšetrovaný na slobode, nebolo by možné efektívne zaručiť nestretávanie sa dotknutých osôb. Keďže je však ██████ ďalej sudcom a má ako dlhoročný predseda daného súdu stále vplyv a kontakty, môže ďalej pokračovať v trestnej činnosti, na ktorú v podstate ani nemusí byť predsedom súdu, keďže osloviť iného sudcu môže aj bez toho. Je otázne, akým spôsobom zabrániť takejto hrozbe bez väzobného stíhania obvineného.»

10. Ústavný súd po predbežnom prerokovaní žiadosť generálneho prokurátora prijal na ďalšie konanie uznesením sp. zn. PL. ÚS 4/2020 z 12. marca 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť okamihom jeho prijatia (§ 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

II.

Meritórne rozhodnutie o žiadosti generálneho prokurátora

11. Vzhľadom na charakter a účel konania o súhlase na vzatie do väzby sudcu, z ktorého vyplýva požiadavka urýchleného rozhodnutia o žiadosti generálneho prokurátora (s ohľadom na zákonné lehoty vzťahujúce sa na obmedzenie osobnej slobody podľa čl. 17 ods. 3 ústavy, pozri tiež § 227 zákona o ústavnom súde o bezodkladnom zvolaní pléna predsedom ústavného súdu), plénum ústavného súdu bezprostredne po predbežnom prerokovaní žiadosti generálneho prokurátora pristúpilo k jej meritórnemu posúdeniu.

12. V rámci meritórneho prerokovania žiadosti plénum ústavného súdu podľa § 227 zákona o ústavnom súde umožnilo sudcovi, ktorého sa žiadosť týka, aby sa k nej vyjadril.

13. Úlohou ústavného súdu pri vydávaní súhlasu na vzatie sudcu do väzby nie je posudzovať dôvodnosť trestného stíhania sudcu, t. j. vykonávanie prieskumu a analýzy skutkových argumentov a z toho rezultujúcich právnych záverov, ktoré u príslušného obvineného sudcu viedli k vyformovaniu dôvodného podozrenia z trestnej činnosti v zmysle kritérií, ktoré v sebe implikuje ustanovenie § 206 ods. 1 Trestného poriadku.

14. Rovnako nie je úlohou ústavného súdu vyjadrovať sa *stricto sensu* a ani *sensu lato* k existencii konkrétnych väzobných dôvodov, ktoré reprezentujú ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a) až c) Trestného poriadku, ktoré musia byť naplnené ako podmienka väzby u obvinenej osoby.

15. Úlohou ústavného súdu pri rozhodovaní o návrhu generálneho prokurátora na vyslovenie súhlasu na vzatie obvineného sudcu do väzby je vykonať prieskum výlučne v rozsahu, ktorého hranice sú teleologicky vymedzené postavením a úlohou ústavného súdu v právnom poriadku Slovenskej republiky. Zmysel toho, prečo bol ústavný súd zahrnutý do procesu rozhodovania o takom zásadnom obmedzení osobnej slobody u osobitnej skupiny obvinených osôb, spočíva práve v osobitnom statuse obvinenej osoby sudcu ako reprezentanta súdnej moci. Ústavný súd nemá za úlohu v procese rozhodovania o väzbe suplovať či kontrolovať orgány činné v trestnom konaní a ani sudcu pre prípravné konanie či súd. Jeho úloha je vytvoriť ústavnú hrádku voči prípadným pokusom neústavným spôsobom zasiahnuť do súdnej moci.

16. K takej situácii by mohlo dôjsť napríklad v tom prípade, ak by návrh na vyslovenie súhlasu na vzatie do väzby bol natoľko všeobecný či povrchný, že by z ústavného hľadiska nebolo možno ospravedlniť, prečo je nevyhnutné uprednostniť obmedzenie osobnej slobody sudcu ako reprezentanta nezávislej súdnej moci pred vykonávaním trestného stíhania jeho osoby na slobode. Iba formálne, nie vecné zdôvodnenie návrhu generálneho prokurátora na vyslovenie súhlasu na vzatie sudcu do väzby, obmedzenie sa iba na citáciu zákona bez poskytnutia adekvátnej zrozumiteľnej vysvetľujúcej argumentácie či lakonický prednes dôvodov na trestné stíhanie sudcu či obmedzenie jeho osobnej slobody väzbou by mohli predstavovať hrozbu zásahu do súdnej moci spôsobom, ktorý je ústavne neudržateľný. K tomuto zásahu pritom nemusí dôjsť cielene ako vyústenie vopred premysleného konania, ale aj v dôsledku podstatnej argumentačnej núdze žiadosti generálneho prokurátora na vyslovenie súhlasu na vzatie do väzby, ktorá je rovnako dostatočne kvalifikovaným dôvodom na vyslovenie takého úsudku.

17. Aplikujúc uvedené východiská, ústavný súd po doručení žiadosti generálneho prokurátora procesne postupoval podľa ustanovení druhého dielu dvadsiatej hlavy piatej časti zákona o ústavnom súde. Výsledky tajného hlasovania pléna ústavného súdu nasvedčujú tomu, že nedostatky žiadosti generálneho prokurátora vo vzťahu k obvinenému sudcovi spochybňujú rešpekt k ústavne formulovanej nezávislosti sudcov v miere odôvodňujúcej odopretie žiadaného súhlasu na väzbu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok. Toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom, v ktorom ústavný súd o žiadosti rozhodol.

V Košiciach 12. marca 2020

Ivan Fiačan
predseda pléna Ústavného súdu
Slovenskej republiky